

- 3) Artykuł 8 ust. 1, 7 i 9 dyrektywy 2014/42, rozpatrywany w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu zezwalającemu na konfiskatę na rzecz państwa mienia, co do którego podniesiono, że należy ono do osoby innej niż sprawca przestępstwa, jeżeli nie umożliwiono tej osobie wzięcia udziału w charakterze strony w postępowaniu w sprawie konfiskaty tego mienia.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Warszawa) – SC / Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Sprawa C-866/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) – Pracownik, który wykonywał pracę najemną na terytorium dwóch państw członkowskich – Minimalny okres wymagany prawem krajowym w celu uzyskania prawa do emerytury – Uwzględnienie okresu składkowego ukończonego zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego – Sumowanie – Obliczanie wysokości emerytury do wypłaty]

(2021/C 513/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Sentencja

Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że do celów określenia wymiaru, którego nie mogą przekraczać nieskładkowe okresy ubezpieczenia w stosunku do składkowych okresów ubezpieczenia zgodnie z ustawodawstwem krajowym, właściwa instytucja danego państwa członkowskiego powinna przy ustalaniu teoretycznej kwoty świadczenia, o której mowa w ppkt (i) tego przepisu, uwzględnić wszystkie okresy ubezpieczenia, w tym okresy ubezpieczenia ukończone na podstawie ustawodawstwa innych państw członkowskich, natomiast ustalenia rzeczywistej kwoty świadczenia, o której mowa w ppkt (ii) wspomnianego przepisu, dokonuje się wyłącznie w odniesieniu do okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie ustawodawstwa danego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2021 r. – Parlament Europejski / UZ

(Sprawa C-894/19 P) (¹)

[Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Postępowanie dyscyplinarne – Kara dyscyplinarna – Dochodzenie administracyjne – Artykuł 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wymóg obiektywnej bezstronności – Odwołanie wzajemne – Oddalenie wniosku o udzielenie wsparcia – Artykuł 41 ust. 2 Karty praw podstawowych – Prawo do bycia wysłuchanym]

(2021/C 513/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebello-Demogeot oraz I. Lázaro Betancor, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: UZ (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Sentencja

- 1) Odwołanie główne oraz odwołanie wzajemne zostają oddalone.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) UZ zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – Wilo Salmson France SAS / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Sprawa C-80/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167 – 171 i art. 178 lit. a) – Prawo do odliczenia VAT – Zwrot VAT na rzecz podatników mających siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie zwrotu – Posiadanie faktury – Dyrektywa 2008/9/WE – Odrzucenie wniosku o zwrot – „Wyksięgowanie” faktury przez dostawcę – Wystawienie nowej faktury – Nowy wniosek o zwrot – Odrzucenie]

(2021/C 513/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wilo Salmson France SAS

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Sentencja

- 1) Artykuły 167–171 i 178 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., oraz art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim należy interpretować w ten sposób, że prawo do zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT) obciążającego dostawę towarów nie może być wykonywane przez podatnika niemającego siedziby w państwie zwrotu, lecz mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, jeżeli ów podatnik nie znajduje się w posiadaniu faktury w rozumieniu dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45, dotyczącej nabycia odnośnych towarów. Tylko wtedy, gdy dokument jest dotknięty wadami, które pozbawiają krajowe organy podatkowe danych niezbędnych do uzasadnienia wniosku o zwrot, można uznać, że taki dokument nie stanowi „faktury” w rozumieniu dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45.
- 2) Artykuły 167–171 i 178 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45, oraz hipotezę pierwszą z art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/9 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej (VAT) dotyczący danego okresu zwrotu został odrzucony z tego tylko powodu, że ów VAT stał się wymagalny we wcześniejszym okresie zwrotu, podczas gdy został on zafakturowany dopiero w owym danym okresie.